

[Statsministeren]

Hr. Gert Petersen sagde: det hele hastede jo, sagde regeringen i efteråret; men det er nu en misforståelse, når hr. Gert Petersen mener, at vi skulle have haft det synspunkt, at nye skattekort skulle trykkes inden den 1. januar. Det var ikke tanken, og det er stadig ikke tanken. Tanken er at trykke de nye skattekort, når lovgivningen er på plads, forhåbentlig om nogle uger eller om nogle dage, således at de kan udsendes i februar eller marts måned, og gerne inden overenskomsterne er i slutfasen, i hvert fald for så vidt angår den vedtagne lovgivning i Folketinget.

Det er rigtigt, at det haster. Det gjorde det i efteråret; det gør det endnu mere nu. Det er jo, fordi vi føler – og jeg tror ikke, at nogen vil være uenig med mig deri – at det er væsentligt i forhold til arbejdsmarkedets parter og deres betingelser, at vi gør vores arbejde færdigt snarest. Det er væsentligt for arbejdsmarkedets parter, at de kender vilkårene, hvorunder overenskomsterne skal afsluttes.

Jeg vil ikke tage noget til indtægt uberettiget, men jeg har hæftet mig ved, at folk på højtstående pladser i arbejdslivet så sent som i går gav udtryk for, at det er meget vanskeligt at få disse overenskomstforhandlinger klaret, hvis man ikke får en besked fra Folketinget om, hvad der bliver gældende lov. Og det er jo begge parter, både arbejdsgivere og lønmodtagere, det berører, om vi ændrer f.eks. i skattevilkårene, eller om det lykkes for os at skaffe finansiering til de titusinder af nye uddannelsesstilbud og alt det andet.

Hr. Gert Petersen gav udtryk for, at det måske kan være svært for en regering at skulle administrere alternative flertal, og dem skal vi da nok komme til at opleve nu og da på nogle områder, men det er der jo ikke noget nyt i. Det har været regeringernes opgave igennem over 8 år ofte at måtte acceptere alternative flertal, og så mener jeg, at vi har søgt loyalt at administrere den lovgivning, der kom ud af det.

Nu vil jeg sige, at jeg synes sådan set, at vi begynder rigtig godt i dag. Det er jo i hvert fald ikke i dag på Folketingets første egentlige arbejdsdag, at vi konstaterer et alternativt flertal. Jeg synes, at det er en meget positiv ting, at når vi senere på dagen vender os til spørgsmålet om udviklingen i Det Mellemste Østen, er der udsigt til, at Folketinget vedtager en udenrigspolitisk dagsorden med et meget, meget stærkt flertal. Det synes jeg er en god begyndelse.

Ellers kan man vel sige, at for SF må den mest positive oplevelse i retning af antihængekøjeeffekt have været de slet ikke få resultater, SF bidrog til ved i forrige samling at gå i forlig med regeringen på en række slet ikke uvæsentlige lovområder.

Jeg tror i det hele taget, at det er bedst for arbejdsklimaet her i Folketinget, at vi indstiller os på, at den nuværende regering såmænd nok er regering indtil næste valg. Jeg tror, at alle er bedst tjent med at se dette i øjnene, og derfor vil jeg også advare hr. Gert Petersen og andre mod at tro, at man kan tvinge os væk. Det kan man ikke gennem alternative flertal indimellem, man kan det ikke gennem udsultning, man kan det ikke gennem nålestik. Og jeg tror såmænd nok, at vi kan regne med, at om få dage bliver alle så optaget af det nødvendige saglige arbejde, at det bliver en hel fornøjelse herinde, og det skal der nok komme noget godt ud af.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard vil så gerne, at man skal føre politik og helst al politik på grundlag af de seks ikkesocialistiske partiers mandatflertal. Jo, det kan man have tanker om.

Nu tror jeg godt, at fru Pia Kjærsgaard selv kunne holde et langt og indholdsrigt foredrag om, på hvor mange områder der er stor afstand mellem Fremskridtspartiets synspunkter og f.eks. de tre midterpartiers synspunkter, for det er der jo, og det har der været igennem 8 år.

Alligevel har det ofte haft sin betydning, at Folketinget har haft et sådant flertal. Det har man kunnet bruge i årenes løb på mange væsentlige lovområder, men ikke på dem alle.

Må jeg sige til hr. Kim Behnke, som harceleerede over, at regeringen stedse har modereret sine skatteforslag: Ja, det har vi. Hver gang vi har konstateret, at vi ikke kunne komme igennem med det, vi forelagde, sagde vi til os selv: Skulle vi så ikke tage og moderere det i håbet om, at vi da så kan få flertal. Det er ikke lykkedes endnu, men jeg tror, at der er gode udsigter til, at det lykkes i det nye Folketing, som jo simpelt hen må gøre det stykke arbejde færdigt, som det gamle Folketing og den gamle regering ikke klarede i efteråret.

Hr. Arne Melchior udtrykte CD's, som han kaldte det, konstruktive kompromisvilje allerede nu omkring første opgave, finansloven, og det vil jeg gerne takke for. Det havde jeg også ventet. CD er jo et af de partier, som i mange,